

паели руда, и правѣли желѣзо. Много се прочули съ своето умѣние двама братя, голѣми майстори. Тѣ си наредили голѣма работилница и почнали да изпращатъ желѣзото въ Цариградъ. Тѣхното же-

Рицарско облѣкло, ковано
отъ срѣдновѣковенъ ковачъ.

лѣзо се много харесвало и турцитѣ правили непрекъснато поржчки. Тѣсна станала работилницата на двамата братя. Тогава единиятъ решилъ да отиде въ Трънско, гдето сѣщо имало желѣзна руда, и да построи втора работилница. Братята много се обичали. Когато се раздѣлили, тѣ си дали дума всѣки день да си изпращатъ „хабери“. За да могатъ да изковаватъ многото желѣзо, което турцитѣ искали отъ тѣхъ, тѣ построили грамадни чукове, които когато биели, ударитѣ имъ се чували много надалечъ. Всѣка сутринъ братята се разговаряли чрезъ чуковетѣ си. Питали се за здравето си и си давали единъ другиму съвети. Много години минали така. Една сутринъ по-малкиятъ отъ братята въ

Трънъ пусналъ чука и почналъ да вика брата си. Чукътъ отъ Самоковъ не се обадилъ. Тогава той разбралъ, че е станало нѣщо. Не се минало много, и единъ веститель отъ Самоковъ обадилъ, че